

Predikan, Korskyrkan Borås den 3 september 2006, av Micael Nilsson

När Gud visar sig vara någon annan än du trott

Predikotext: Apg 9:1-19

Inledning:

1998 blev filmen "The Truman show" en av årets mest uppmärksammade filmer. Truman Burbank har huvudrollen i en dokusåpa som pågår dygnet runt och som visas i hela världen. Men han vet inte om det. Redan som nyfödd valdes han nämligen ut att bo och växa upp i en jättestudio, uppbyggd för att se ut som vilken småstad som helst, men styrs av programmets regissör. Fram till vuxen ålder lever han i tron att alla omkring honom är vanligt folk, men alla utom han själv är skådespelare, till och med hans fru. Men en dag händer något oväntat och Truman börjar tänka. Det leder till att han börjar söka sanningen om sin tillvaro. Och en dag seglar Truman in i en osynlig vägg. En dag går det hål på en vägg. Och allt visar sig bara vara en kuliss. Bakom fanns något större. En upptäckt som förändrade allt.

Många skulle beskriva sitt möte med Gud på liknande sätt. Livet i det sekulariserade samhällets med sin inomvärldsliga livssyn, d.v.s. det finns ingenting bortom det vi ser. Så levde man i den tro och övertygelsen. Men en dag går det hål i en vägg. På något sätt leder det fram till upptäckten av att det fanns någonting bakom. Och efter den upptäckten kan man inte gå tillbaka till allt som vanligt igen.

Saul från Tarsus

Det finns likheter mellan Truman show och bibeltexten. En dag var en man på väg till staden Damaskus. Han var känd som Saul från Tarsus, en judisk laglärd, en djupt religiös man. Och en man som hatade den kristna rörelsen mer än någon annan. Saul från Tarsus var fruktad. Han förföljde de kristna och medverkade i att människor dömdes till döden.

Det mest tragiska av allt är att Saul var övertygad om att han tjänade Gud. Liksom det också i vår tid finns människor som är övertygade om att de tjänar Gud med terrordåd och våld. En sådan man var han denne Saul.

Och nu hade han hört att det växte fram en kristen församling i Damaskus. Det är därför han är på väg dit. Han är på väg till Damaskus för att kunna krossa den kristna rörelsen. Varför hatar han kristendomen så?

Det gör han p.g.a. de kristnas tro på Jesus. Han hatar deras förkunnelse om att Jesus är Guds son. Han hatar deras tro på korset och uppståndelsen. För Saul är Jesus en bedragare. En farlig, men dess bättre död bedragare.

Men där på Damaskusvägen springer Saul, som vi bättre känner som Paulus, in i en vägg. Där på Damaskusvägen slås ett hål upp i hela hans föreställningsvärld. Allt det han omgetts av, sina tankar, läror och föreställningar, visade sig vara en alldeles för begränsad värld. För där möter Paulus Jesus.

Det måste vara det möte han minst av allt förväntat sig. Och Paulus stolthet och självklara tro slås i tusen bitar, som om en kristallvas kastats i marken. Nu låg skärvorna av Saulus tro på vägen till Damaskus. Plötsligt, i ett enda smärtsamt ögonblick, går det upp för honom att han haft fel. Han hade trott sig tjäna Gud, men han hade istället vänt sig mot Gud.

Gud visade sig vara någon annan än han trott!

Till tidskriften Det Bästa fick föräldrar skicka in små berättelser om sina barn. En mamma berättar om hur hennes lille pojke en dag sitter och tittar upp mot himlen. Så frågar han: - Finns Gud överallt mamma? Eftersom mamma är en troende kvinna svarar hon förstås: - Ja, Gud finns överallt. Detta är häpnadsväckande information. Pojken funderar över den. Efter en stund frågar han: - Finns Gud i min mage? Nu måste mamma tänka till. Vad hade du svarat? Hon svarar: - Ja, på sätt och vis kan man nog säga att Gud finns i din mage också. Då svarar pojken: - Gud vill han en banan!

Vi ler åt pojken, men gör kanske ibland som han. Vi skapar en bild av Gud som tjänar våra egna önskemål. Den blir förvirrad av ärvda tankar, egna åsikter, kanske behovet av att försvara oss och vår livsstil.

Saul från Tarsus hade missförstått vem Gud var och det satte hela hans liv i fel riktning. Det betyder att tvivel ibland kan vara något mycket friskt.

Att tvivla på en omogen bild av Gud är inte detsamma som att tvivla på Gud. Ibland är det helt enkelt den nödvändiga första fasen i en djupare upptäckt av vem Gud verkligen är.

Motsatsen till tro är inte tvivel. Motsatsen till tro är otro. I Apg 19:9 läser jag: "...en del var oemottagliga och ville inte tro..." Otro är att inte vilja tro.

Tvivel däremot kan vara uttryck för sanningssökande. Och du kan lära dig mycket mer om Gud genom ett ärligt tvivel än genom en naiv tro.

Tvivel ska inte skuldbelastas. I veckan har Knutbymordet varit aktuellt igen. Tycker du inte att det hade varit sunt om församlingen i Knutby hade tvivlat lite mer på sin pastors ledarskap? Sauls tvivel kom när hans missförstånd om vem Gud var ställdes inför Jesus. Tänk om det är så att dina tvivel är en inbjudan från Gud att söka lite djupare för att upptäcka lite mer.

Vem är du herre?

Har du ställt Paulus fråga: "Vem är du, herre?"

Låt oss fundera över den frågan. Den är ett uttryck för något nytt. Den religiöse specialisten, doktorn i teologi, ligger slagen på vägen till Damaskus och viskar med darr på rösten: "Vem är du, herre?"

Den frågan har Jesus väntat på! Nu var hjärtat öppet.

Jag arbetade många år på en bibelskola. Det var alltid samma sak. Första kvällen var det viktigt att inta sin plats. Många talade vitt och brett om allt de varit med om. Starka gudsupplevelser, under man sett. Då kom jag ihåg gamle Emil Gustavssons ord, när han vid just en sådan bibelkurs, på just den skolan, som 100 år tidigare när han lyssnat till sina elevers samtal. Du gick Emil ut i ensamheten bakom baracken och ropade till Gud: - Gud krossa dem!

Varför? Han hade upptäckt att den som var hel och färdig med allt var en usel lärjunge. Så jag visste, ikväll får mina elever tala. Jag dröjer. Det gick en vecka och det fortsatte som förr. Den andra veckan brukade det tystna lite. Den tredje veckan började samtalen komma. Efter tiden blev de allt fler. Och han som upplevt "allt" en månad tidigare ville samtala om sina tvivel, om kampen, och svagheter. Och jag visste: - Ok, Gud, nu är det dags för dig. Nu är det på riktigt. För Jesus har alltid väntat på frågan: "Vem är du, herre?" Men det är först på vägen mot Damaskus, när alla självklarheter går sönder som du verkligen är beredd att lyssna till svaret.

Det finns tider där du slås till marken. Tider av besvikelser. Tider av sorg. Möten med sjukdom och svaghet. Syndafall och tider där du måste möta dina egna svek. Det finns tider

där du upptäcker att Gud nog är någon annan än du trott. Tider där den enda bön du har att be är: "Vem är du, herre?"

Det är tider då du är hotad. Väljer du fel kan då gå förlorad. Men det kan också vara det viktigaste som hänt dig. Det kan vara just då du ber, ärligare än någonsin: "Vem är du, herre?" Och det är just i en sådan tid som David skriver, Ps 51:17: "Det offer du begär är ett förkrossat hjärta, en krossad och nedbruten människa förkastar du inte, o Gud." Det är i sådana tider, i tider där våra rollspel faller, som vi upptäcker att Jesus faktiskt är på riktigt. Och detta, som just då var en förskräckande, smärtsam och omskakade upplevelse kom med tiden att bli den verkliga skatten i Paulus liv. Detta är grunden för hans övertygelse när han skriver till de kristna i Korint, 1 Kor 15:8: "Allra sist visade han sig också för mig..."

Kyrkofadern Augustinus samtalade en gång med en avgudadyrkare. Mannen pekade på sin avgud och sa: - Här är min Gud. Var är din? Augustinus svarade: - Jag kan inte visa dig min Gud. Inte för att det inte finns någon Gud, utan för att du inte har ögon att se honom med.

Hur kan vi få sådana ögon?

Hur kan vi verkligen lära känna Gud?

Låt mig avsluta med att, med ledning från hur Jesus besvarade Paulus fråga visa dig några viktiga svar.

1. Den som verkligen vill lära känna Gud måste vara beredd att förändras

Bönen "Vem är du, herre?" kan inte besvaras bara med teologiska satser. Det har skrivits oändligt många böcker för att försöka besvara frågan om vem Jesus är. Jesus själv svarar inte med en bok. Jesus tänker visa Paulus vem han är **genom att förändra Paulus liv.**

Och Paulus liv förändras. I inledningen av vår text läser vi: "Saul... rasade av mordlust..."

Paulus var full av hat. Längre fram berättar han om den nya drivkraften i hans liv och skriver, 2 Kor 5:14: "Kristi kärlek lämnar mig inget val..." Eller, i en annan översättning: - Kristi kärlek tvingar mig..." Vilken förändring! Vilken frigörelse!

"Vem är du, herre?" Gud tänker besvara den frågan, men inte bara genom teologi. Gud vill visa dig vem Jesus är genom att forma dig likt Jesus. Därför kommer du aldrig att verkligen möta honom, verkligen dela hans gemenskap eller verkligen förstå vem han är om du inte är beredd att förvandlas.

Svaret ges genom både lära och liv. Du kan inte veta vad han vill och samtidigt välja att leva på ett annat sätt om du vill ha svaret på frågan vem Jesus är.

2. Den som verkligen vill lära känna Gud måste hitta balansen mellan ensamhet och gemenskap

När Paulus skulle söka svaret på frågan blev han ledd av Gud att ta två olika initiativ. Det **första** berättar Paulus om i Galaterbrevet. Han begav sig till Arabien. Han begav sig ut i öknen och ödemarken. Han drog sig undan en tid för att söka Gud i ensamheten.

För det **andra** läser vi i Apg 9 kapitel hur Paulus sökte upp de kristna i Jerusalem för att få samtala med dem.

Du behöver tyst tid. Du behöver ensamhet med Gud.

Du behöver också samtal. Du behöver andra människor.

Att bara dra sig undan blir ibland farligt. Man kan snöa inne på sina egna tankar. Det är sunt att pröva dem i samtal med kloka människor. Vi behöver både ock. Tyst tid: Där grundorden är bön, bibelläsning och tillbedjan.

Samtal: Där grundorden är gemenskap, ärlighet, råd, uppmuntran och förmaning.

3. Den som verkligen vill lära känna Gud kommer att behöva Gud

Ireneus, en mycket tidig kristen ledare sa: - Utan Gud kan ingen lära känna Gud. Det är bra sagt. Det är sant.

Paulus teologi var liknade det lilla barnets ord: - Kan själv. Genom att följa allt Gud bestämt skulle man bli rättfärdig. Efter sitt möte med Jesus på vägen till Damaskus predikade Paulus aldrig mer detta. Från den stunden predikade han istället, Rom 3, NLB:

”... nu har Gud visat oss en annan väg att bli skuldfria inför honom än genom att försöka lyda allt som står i Moses lag... Vi kan bli skuldfria inför Gud genom att tro på Jesus Kristus. Och detta gäller alla, vilka vi än är. Alla har ju syndat och förlorat gemenskapen med Gud, han som kan rädda oss. Men nu har han gett oss en möjlighet som vi inte förtjänar. Han har visat oss nåd... Gud lät Jesus offra sitt blod och ta straffet för våra synder, för att alla som tror ska få förlåtelse. Gud ville genom detta visa hur fullständigt god och rättvis han är... Har vi då något att skryta med när det gäller vårt förhållande till Gud? Nej, absolut inget...”

Vill du lära känna Gud måste du få något av Gud.

Du behöver ta emot hans kärlek. För ingen vet vad kärlek är som inte tar emot den. Det är först i mötet med en Gud som älskar dig som du kan förstå vem Jesus är.

Sammanfattning

Truman levde i en lögn. Men den dag så sprack himlen upp och det visade sig att det fanns något bortom det han såg.

Saul från Tarsus levde i en lögn. Han trodde att han visste vem Gud var till dess han mötte Gud. En dag sprack himlen upp. Det förändrade hans liv för alltid.

Och vår bild av vem Gud är måste också möta Gud. Ibland skapar vi en bild av Gud som mer stämmer med våra egna önskemål och kanske vår bekvämlighet än med Bibeln. Och då stämmer Gud möte.

För oss, som för Saul kan detta vara smärtsamt. Men Saul kom för resten av sitt liv att referera till detta möte som sitt liv skatt. Och det kan ett sådant möte också bli för oss. Men då måste vi vara beredd att förändras.

Finns du här nu som är beredd att fråga: ”Vem är du, herre?” D.v.s. beredd att fråga för att också lyssna till hans svar. Då tror jag att den frågan kanske kommer att bli början på någonting helt nytt i ditt liv, liksom det blev det för Paulus.